

Diego, Fidel, Che och Kuba

Maradona, Kuba och Fidel

Medierna i Sverige, i motsats till Latinamerika, undviker att nämna Diego Maradonas anti-imperialistiska engagemang. Vi publicerar nedan en artikel ur El País om Maradona och Kuba.

Han hade Che Guevara tatuerad på höger arm. För att inte lämna Che ensam lät han göra en annan av sin vän Fidel Castro, med namnteckning och allt, på vänster vad. Det ben med vilket han gjorde mål.

För Maradona var Fidel en gud, någon oantastlig. Han betraktade Fidel som sin ?andre far?, sin ?själsfrände? och sin ?inspirationskälla?. ?Fidel, om det är något jag lärt av dig under de många vackra och öppenhjärtliga åren av vänskap, så är det att lojalitet är ovärderligt, att en vän är mer värt än allt guld i världen att man kompromissar inte med idéerna?. Det skrev Maradona 2015 i sitt sista brev till Fidel, när denne var mycket sjuk och hade dragit sig tillbaka från det politiska livet. Genom livets märkliga omständigheter så dog Fidel och ?Pelusa? (?luddet?) samma datum, 25 november, men med fyra års mellanrum. Något som förmodligen båda hade gillat.

De lärde känna varandra i Kuba runt julen 1994 när Diego hade avslutat sin karriär i de stora ligorna och var avstängd av FIFA för påstådd dopning från VM i USA samma år. Både Fidel och Diego såg fienden bakom denna avstängning. I Havanna tog Fidel emot Maradona i Revolutionspalatset och de samtalade i timtal. Vid besökets slut skänkte fotbollsspelaren sin landslagströja till Fidel och denne svarade med att ge sin olivgröna befälskeps till Diego.

Åtta år tidigare hade Maradona varit på ett pionjrläger i Varadero och förklarat att han var en villkorslös beundrare av den kubanska revolutionen. Kanske var det för allt detta och för den bekräftade vänskapen som den kubanske ledaren personligen bad dåvarande chefen för psykologiska sjukhuset i Havanna, Bernabé Ordaz, att föreslå Maradona att komma till ön för att rehabiliteras för sitt kokainmissbruk

Maradona anlände till Havanna i januari 2000 i ett ömkligt skick. Bara några dagar efter att han installerats på hälsocentret La Pradera fick han besök av Fidel. ?Det är väldigt lätt att börja och väldigt svårt att sluta?, sa nr 10, [Maradonas nummer på fotbollströjan] som hans personlige argentinske läkare Alfredo Cahe berättade för El País efter att han försäkrat att detta möte på 20 minuter med Fidel hade haft en ?terapeutisk? verkan.

?Om jag får besök som det jag hade med Fidel tror jag att mitt hjärta kommer att stå ut och att Diego kommer att finnas ett tag till?, förklarade Maradona. Den argentinske stjärnan togs om hand på en specialklinik i Havanna. Men hans rehabilitering var komplex, krokig och speciell, inte utan bakslag. Någon dag efter att han påbörjat behandlingen fick han besök av Argentinas ambassadör som

hade med sig en flaska vin som present. Det inför mordiska blickar från det medicinska teamet. ?Men, en flaska rödvin, det är ju ingenting?, protesterade diplomaten när drycken beslagtogs. När Diego var mycket bättre och han gick sin första promenad så såg en landsman honom på gatan och skrek från en bil: ?Bry dig inte om någon. Du är gud!?

En berömd kubansk psykolog var skitförbannad: ?Medan cirkusen fortsätter och han skriver autografer, omgivningen uppmuntrar honom och folk säger att han är gud, så tror han på det och allt blir mer komplicerat. För att rädda honom är det viktigaste att ?avmaradonisera? Maradona, ansåg läkaren och insisterade på vikten av omgivningen. Den närgångna hejarklacken, vänner och företrädare, matade på hans ego, tog på sig att föda honom, följa hans infall och ge efter när grabben gjorde sig svårbehandlad.

En dag, när han var ute, var han med om en bilolycka, som dock avlöpte väl. En annan dag var han på vippen att klippa till en journalist från Reuters som förföljde honom ? alla förföljde honom ? men saken lugnade ner sig till slut. En morgon vaknade han sugen på fest. Han drog på stan och gjorde inköp. Han var på sin frus, Claudia Villafañes, födelsedagsfest, han poserade för journalister, han hade kubanska flickvänner, han gav dagligen intervjuer i radio och argentinska medier.

Ansvar var, utan tvivel hans och enbart hans, men bakom honom fanns alltid journalisterna, alltid action. Något som inte är att rekommendera när det bästa receptet är lugn. ?Med denna press kan ingen patient botas, inte heller kan någon läkare arbeta?, sa en av läkarna som deltog i hans behandling. Några upprörda journalister drog sig undan. Majoriteten gjorde det inte. Till slut, efter flera månaders vistelse i Kuba och innan han skulle åka, nu i ganska bra form, så var Maradona med och spelade en match med sina vänner mot de utländska journalister som belägrat honom. Det var en slags gottgörelse från båda parter. Diego Armando Maradona gjorde två mål, gav kanonpassningar till sina medspelare, gjorde flera bicicletas och utförde slutligen en ren slakt på motståndarlaget. Matchen slutade 6 ? 0. Den som skriver detta spelade i försvaret och hade bara en önskan: att försöka göra något minnesvärt mot nr 10. Omöjligt. Han sprang som en hjort och firade varje mål som om det hade varit en final. Eller, rättare sagt, som om han hade varit ett barn, vilket han i grund och botten var.

Den efterföljande historien är känd. När han hade sitt argentinska TV program ?Nr 10:s kväll?, var Fidel Castro en av stjärngästerna. De höll kontakten, ibland via brev. Ett år innan Fidel dog, en annan 25 november, skrev Fidel till Diego: ?Jag är en politiker, men som barn och ung var jag idrottsman och utövade denna ädla sysselsättning den mesta av min fria tid. Jag beundrar ditt uppträdande av flera skäl: jag hade privilegiet att känna dig när latinamerikanerna segrade. Du har övervunnit de svåraste proven som spelare, ung och med fattig bakgrund.? Idag tar den kubanska pressen avsked av Maradona nästan som han var en revolutionär hjälte. Såväl Raul Castro som presidenten Miguel Diaz-Canel har skickat kondoleanser till familjen och Argentinas president Alberto Fernandez. Där framhåller de vänskapen mellan Fidel och ?Pelusa?. Att göra mål på imperialismen var det högsta målet för de båda.

Mauricio Vicent, El Pais 201126

[Maradona, Cuba y el tatuaje de Fidel Castro en la pierna de marcar goles](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)